

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Forgács Gábor ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Baltay Levente ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértéséből fakadó igények érvényesítése iránt a Somogy Megyei Bíróságon indított perében a 2010. szeptember 21. napján kelt 21.P.20.865/2009/26. számú ítélet ellen a felperes részéről 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgyára és a perköltség viselésére vonatkozó fellebbezett részében helybenhagyja.

Az illetékfizetési kötelezettségre vonatkozó részében részben megváltoztatja, és a felek által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét személyenként 10.500 (tízezer-öttszáz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes - akit a perbeli időszakban a sajtó a T névvel azonosított - az általa üzemeltetett www.t.....hu, illetve a www.b.....hu internetes oldalon tette közzé írásait. Az ezekkel kapcsolatosan született nyilatkozatok, egyéb reakciók miatt a felperes több büntető, illetve polgári peres eljárást kezdeményezett, köztük az alperes ismerőse, R.M. ellen. Az alperes tudomást szerezve a R.M. ellen indított eljárásról, 2008. szeptember 11-én az index.hu oldalon önálló topicot nyitott: „T feljelentette a R.M-t” címmel, és ott - N és alperes leánykori néven - az alábbi

kijelentéseket tette: „Egy szélsőséges, önmutogató feljelentett egy szabad demokratát, mert azt mondta rá, ami. Mellesleg osztom a véleményét, valóban az. Kirekesztő és rasszista. A többivel együtt, amit T-t publikál, sajnálom, de osztom M véleményét, T a náci ideológia szószólója. Imádja a feltűnést, és ezen viselkedéséből kifolyólag mindenre hajlandó a nyomorult... Áruold már el, hogy mire alapozod kijelentésedet? Azért, mert valaki liberális, egy szintre hozod egy rasszista molotov koktélgyártó exhibicionistával?” 2009. február 25-én az alperes a következőket írta a felperesről: „Viccelsz? Zsidókurvázott, a nevemet, címemet, telefonszámomat közzétette, IWIW-emet feltörte, B-n közzétette és még három honlapon, amit a feljelentés után moderált. Ehhez képest pedig óriási arccal rendelkezik, mivel ezt a topicot letiltottnak jelenti le a saját bombagyári stílusában.”

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes nyilatkozataival megsértette a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, továbbá 200.000 forint nem vagyoni kártérítésben, és ennek a keresetlevél előterjesztésétől számított késedelmi kamatában való marasztalását.

Az alperes álláspontja szerint nyilatkozatai csak a felperesről kialakított véleményét tükrözik, amelyet a felperes, mint közszereplő akkor is köteles elviselni, ha az túlzó vagy felfokozott. Erre tekintettel a kereset elutasítását és a felperesnek perköltségben történő marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes az i.....hu fórumon az általa nyitott „T feljelentette a R.M-t” topic azon valótlan állításával, hogy a felperes a náci ideológia szószólója, molotov koktélgyártó, valamint az IWIW-en a felperes feltörte az alperes személyi adatlapját, megsértette a felperesnek a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A feleket személyenként 6.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte, annak megállapítása mellett, hogy az eljárás során felmerült költségét mindegyik fél maga viseli.

Határozatának indokolása szerint a felperes - aki gondolatai, nézetei kifejtése érdekében blogot üzemeltet, tüntetéseken jelenik meg - a szűkebb és tágabb politikai életben nem vesz részt, ezért közszereplőnek nem tekinthető. Az általa sérelmezett kijelentések egy részét - kirekesztő, rasszista, „imádja a feltűnést és ezen viselkedéséből kifolyólag mindenre hajlandó a nyomorult - az elsőfokú bíróság az alperes véleményének tekintette, amelyet a felperes az általa kifejezésre juttatott, hasonlóan túlzó véleménynyilvánítás miatt túrni tartozik. Valótlan és a felperes jó hírnevét sértő tényállításnak találta ugyanakkor azt a kijelentést, hogy a felperes feltörte az IWIW-en az alperes személyes adatlapját, illetve, hogy a felperes a náci ideológia szószólója és molotov koktélgyártó. E kijelentések tekintetében megállapította a felperes jó hírnevének megsértését, és az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A sérelmezett „zsidókurva” kifejezéssel kapcsolatosan azt állapította meg, hogy azt nem közvetlenül a felperes használta, hanem az általa működtetett honlapon az egyik hozzászóló minősítette így az alperest. A felperesnek azonban kötelessége, hogy a honlapon megjelent írásokat figyelemmel

kísérje, így az ő felelőssége, hogy ott milyen nyilatkozatok jelennek meg. A sérelmezett kijelentés törlésének elmulasztásával hozzájárult ahhoz, hogy az hosszabb ideig olvasható legyen, ezért az ezzel kapcsolatos alperesi állítást valótlannak tekinteni nem lehet. Az alperesnek azokat az állításait, hogy a felperes az IWIW-ről megszerzett személyi adatait további három honlapon is megjelentette, azt később moderálta, majd az adott topicot letiltottnak tekintette, nem találta bizonyítottnak. Az a körülmény azonban, hogy a felperes egy vagy több oldalon jelentette-e meg az alperes személyes adatait, illetve, hogy moderálta a későbbiekben ezt az oldalt, illetve egy másik topicot letiltottnak jelentette be, olyan tényállítás, amely annak valótlán tartalma esetén sem alkalmas a jó hírnév csorbitására. A felperes nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti keresetét arra tekintettel utasította el, hogy az alperes jogsértő kijelentéseivel okozati összefüggésben keletkezett hátrányt nem bizonyította.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása érdekében a felperes fellebbezett. Kérte a „zsidókurvázott”, illetve a „nevemet, címemet, telefonszámomat három honlapon közzétette, amit a feljelentés után moderált” kijelentések tekintetében is a jogsértés megállapítását, és a nem vagyoni kártérítés iránti keresetének maradéktalan teljesítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen kívánta meg a nem vagyoni kártérítés iránti igény alapjának tételes bizonyítását, miután a bírói gyakorlat külön bizonyítás nélküli is elfogadja az olyan hátrány bekövetkezését, amely köztudomású ténynek tekintendő. Fellebbezésében sem vitatta, hogy az általa működtetett www.b.....hu <<http://www.b.....hu>> internetes oldalon az alperest egy hozzászóló „zsidókurva” jelzővel illette. Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (Ektv.) 8.§-a alapján azonban a szolgáltatás üzemeltetőjeként a továbbított információért nem felel. A „nevemet, címemet, telefonszámomat három honlapon közzétette, amit a feljelentés után moderált” kijelentéssel az alperes - valótlánul - a Btk. 177/A.§-ába üköző visszaélés személyes adattal bűncselekmény elkövetés állította róla, amely a jóhírnévhez fűződő jogának sérelmét jelenti.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság - a fellebbezéssel érintett körben - az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetések levonása után érdemben is megalapozott döntést hozott. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi indokokkal is, ezért ítéletét a Pp.256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) bekezdése és 254.§-ának (3) bekezdése alapján - a per főtárgyára és a perköltség viselésére vonatkozó részében - helytálló indokaira utalással hagyta helyben.

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 1.§-ának (4) bekezdése szerint a törvény hatálya nem terjed ki az olyan közlésekre, amelyet gazdasági vagy szakmai tevékenység, vagy közfeladat körén

kívül eső célból eljáró személy tesz információs társadalommal összefüggő szolgáltatás igénybevételével, ideértve az ilyen módon tett szerződési nyilatkozatokat is. A perbeli közlés tehát nem vonható a törvény tárgyi hatálya alá, ezért a felperes felelősségére nem az Ektv. speciális rendelkezései, hanem a Ptk. 76.§-ában és 78.§-ában foglaltak az irányadók. E jogszabályi rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság a jogsértés megtörténtét helyesen állapította meg, a felperes ezt támadó fellebbezése alaptalan.

A felperes személyes előadása során maga sem vitatta, hogy az alperesnek az IWIW-ről származó személyes adatait átvette, és a www.b.....hu <<http://www.b.....hu>> internetes oldalon megjelentette. Erre tekintettel helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az ehhez kapcsolódó tényállítások - további három honlapon is megjelentette, és moderálta - valótlan tartalmuk esetén sem alkalmasak a felperes jó hírnevének csorbítására.

A személyhez fűződő jogában megsértett fél - az objektív szankciók alkalmazásán túl - a Ptk. 84.§-ának (1) bekezdése, valamint a Ptk. 339.§-ának (1) bekezdése és 355.§-ának (1) és (4) bekezdése alapján követelheti nem vagyoni kárai megtérítését. A polgári jogi kártérítési felelősség megállapításának feltétele - az alperes jogellenes, tehát személyhez fűződő jogot sértő magatartásán túlmenően - az ezzel okozott, személyiséget érintő hátrány bekövetkezése, amelyet a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a károsultnak kell bizonyítania. Kivételesen lehetőség van konkrét, nevesített hátrány bizonyítása nélkül a jogsértéssel okozati összefüggésben bekövetkezett nem vagyoni hátrány megállapítására, de csak abban az esetben, ha a kártérítési szankció indokoltságát megalapozó hátrány bekövetkezése, és annak a jogsértő magatartással való okozati összefüggése a jogsértés valamennyi körülményére tekintettel köztudomásúnak tekinthető (Pp. 163.§-ának (3) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság az eljárás során csatolt, a felperestől származó írások alapján helyesen állapította meg, hogy véleményét több esetben provokatív módon fogalmazza meg, kijelentései a társadalom egyes csoportjainak érzékenységet súlyosan sértik. Nyilatkozatai - különösen internetes fórumokon - vitákat gerjesztenek, amelyek során számos, a felperes személyét hátrányosan érintő, és őt polgári, illetve büntető eljárások kezdeményezésére indító kritika, hozzászólás jelenik meg. Ezekre a körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen kívánta meg a felperestől annak bizonyítását, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben szenvedte el a nem vagyoni kártérítés irányi igényét megalapozó, általa hivatkozott sérelmeket. A felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, ezért megalapozott a nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító ítéleti döntés is.

Tévesen határozta meg ugyanakkor az elsőfokú bíróság a kereseti eljárási illeték összegét. Ha a személyhez fűződő jogában megsértett fél a Ptk. 84.§-ának (1) bekezdése alapján - egy keresetben - objektív és szubjektív szankciók alkalmazását egyaránt kéri, az így egységes keresetnek minősül, és azt az illetékalapot kell

figyelembe venni, amely az adott esetben magasabb(EBH.1999.94.). A megyei bíróság előtti elsőfokú eljárásban a meg nem határozható perértékű ügy illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvénynek (Itv.) az eljárás megindításakor hatályban volt 39.§-a (2) bekezdésének b) pontja szerint magasabb volt (350.000 forint), mint a 200.000 forintos kártérítési igény értéke. A meg nem határozható perérték után számítandó illeték az Itv. 42.§-a (1) bekezdésének a) pontja alapján 21.000 forint, amelynek viselésére az elsőfokú bíróság döntése értelmében a felek egyenlő arányban kötelesek. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét az illetékfizetési kötelezettségre vonatkozó részében a Pp. 256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) és (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felek által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét személyenként 10.500 forintra felemelte.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, valamint az Itv. 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Az alperesnek a másodfokú eljárásban a Pp. 75.§-ának (1)-(3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256./A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2011. január 28.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Fekete Bálint s.k. bíró